

Nr 282.

Av herrar **Arne**mark och **Lundqvist**, om statstopografernas vid rikets allmänna kartverk uppförande å övergångsstat m. m.

Uti årets statsverksproposition, nionde huvudtiteln litt. L. § 175 sid. 406—407, upptagas de vid rikets allmänna kartverk å övergångsstat anställda 3 statstopograferna i personalförteckningen under rubriken:

»Tjänstemän å extra stat B 21.»
Därjämte har i avlöningsstaten under rubriken »Avlöningar till tjänstemän å extra stat» för dem begärts ett anslag av förslagsvis . . . kronor 21,100.

I skrivelse till Kungl. Maj:t har emellertid kartverkschefen den 7 december 1934 som sin mening anfört, att i analogi med den »jämfällhetssynpunkt, som från början anlagts i fråga om statstopografs och statskartografs förmåner, borde statstopografernas arvode, enär arvodesminskning, motsvarande 30 års pensionsavgifter, presterats före den 1 juli 1935, från och med sagda dag utgå med belopp motsvarande 24:e löneklassen.» Siffermässigt utgör detta belopp efter minskning med 3 pensionsavdrag å 213 kronor förslagsvis 22,400 kronor.

1905 års riksdag beslöt, att statstopograf skulle i avlöningshänseende likställas med statskartograf.

När 1912 års riksdag beslöt överföra rikets allmänna kartverk på ordinarie stat, fördes de 3 statstopograferna av organisatoriska skäl på övergångsstat, men dock i övrigt likställda med statskartograferna. De ansågos då som ordinarie tjänstemän på övergångsstat och hava alltsedan varit upptagna i personalförteckningen under rubriken: »Övergångsstat».

I ett i Kungl. Maj:ts proposition med ny definitiv lönereglering för kartverket (nr 116/1923) å sid. 25 intaget yttrande föreslogs av kartverkschef såväl som av kartverkskommission, att statstopografs å övergångsstat avlöning — i likhet med vad förut varit förhållandet — skulle utgå med ett belopp, som understiger statskartografs med ett belopp motsvarande den avgift, statskartograf i högsta löneklass har att erlægga till sin självpensionering eller 140 kronor. Löneregleringskommittén hade emellertid föreslagit, att skillnaden mellan de två tjänstemannakategoriernas lön skulle uppgå till 456 kronor. Den försämring, som härigenom uppstode för statstopograferna, ansågos av kartverkschefen »icke vara tillräckligt motiverad». 1923 års riksdag följde emellertid löneregleringskommitténs av departementschefen bi-

trädda förslag, enär man ej ville avvika från »i allmänhet tillämpad praxis», trots en »förskjutning till statstopografernas nackdel på sådant sätt uppstår».

Åren 1913—1922 var statstopografernas avlöning minskad med ett »stadgat avdrag», som motsvarade statskartografernas pensionsavgift. Numera är statskartografs i högsta löneklass pensionsavdrag fastställt till 213 kronor, men för statstopograferna, som alla hava tjänstår för högsta löneklass, har detta avdrag allt sedan den 1 juli 1923 utgått med 456 kronor. Statstopograf har alltså sedan denna tidpunkt fått bidra till sin självpensionering med ett belopp, som med 243 kronor årligen överstiger, det statskartograf nu har att erlægga.

I årets ovannämnda statsverksproposition sid. 402—403 har kartverkschefen närmare utvecklat sina synpunkter på detta missförhållande. Kartverkschefen synes emellertid icke hava tänkt sig möjligheten av, att statstopograferna — i stället för att få detta missförhållande rättat — från och med den 1 juli 1935 skulle få sina löneförmåner minskade med ytterligare ett avdrag på 192 kronor årligen. Så blir emellertid fallet, om årets statsverkspropositions förslag till avlöningsstat för rikets allmänna kartverk oförändrat vinner riksdagens gillande, ty då skulle nämligen statstopograf från och med sagda tidpunkt i realiteten hava att vidkännas ett pensionsavdrag på 648 kronor årligen (456 + 192) mot statskartografs 213 kronor, och ändock ej kunna nå upp till den senares pensionsbelopp 4,200 kronor, utan nödgas stanna vid 3,924 kronor.

I detta sammanhang kan anföras följande yttrande av kartverkschefen i hans ovannämnda skrivelse år 1934: »Sakliga skäl torde sålunda föreligga för förordnande jämlikt nya civila tjänstepensionsreglementet, 1 §, om sagda reglementes tillämplighet å statstopografer på övergångsstat såsom om de vore ordinarie tjänstemän».

Statstopografernas enligt årets statsverksproposition föreslagna inrangering bland tjänstemän på extra stat medför således för dem konsekvenser i ekonomiskt hänseende, som väl näppeligen avsetts. Statstopografernas skyldigheter och rättigheter äro enligt nu gällande kungl. brev av den 1 juli 1923 i allt väsentligt för övrigt sammanfallande med vad för statskartografer på ordinarie stat, lönegrad B 21, finnes stadgat.

På grund av vad vi sålunda anført och under hänvisning till, att andra tjänstemän å övergångsstat enligt årets statsverksproposition nionde huvudtiteln litt. B § 3 sid. 16 näst sista stycket och litt. C § 22 sid. 62 andra stycket skulle få sin lön uppräknad till högsta ifrågakommande löneklass, hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta

1) att statstopograferna vid rikets allmänna kartverk uppföras under rubriken:

»Tjänstemän å övergångsstat B 21.»

2) att genom uppräknig i högsta löneklass av lönegrad B 21 det i statsverkspropositionen uppförda anslaget till statstopograferna höjes från förslagsvis 21,100 kronor till förslagsvis 22,400 kronor.

Stockholm den 22 januari 1935.

G. Arnemark.

R. Lundqvist.
